

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5Tos/98/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6125010413
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 09. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivana Datlová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2025:6125010413.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Ivany Datlovej a sudcov JUDr. Bc. Viktora Marka, PhD. a JUDr. Štefana Nováka, LL.M., v trestnej veci odsúdeného A. B., na neverejnom zasadnutí dňa 17. septembra 2025, prejednal sťažnosť odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 7PP/24/2025 zo dňa 24. júna 2025 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sťažnosť odsúdeného A. B. proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 24.06.2025, sp. zn. 7PP/24/2025 z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením sp. zn. 7PP/24/2025 zo dňa 24.06.2025 samosudca Okresného súdu Banská Bystrica podľa § 66 ods. 1 písm. b) Trestného zákona zamietol žiadosť odsúdeného A. B. o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol postupne uložený rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 2T/45/2022 zo dňa 15.06.2022 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 5To/68/2022 zo dňa 29.11.2022 vo výmere tri roky a osem mesiacov a rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 5T/47/2022 zo dňa 11.01.2023 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 4To/28/2023 zo dňa 13.04.2023 vo výmere jeden rok, vždy so zaradením do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto uzneseniu podal odsúdený v zákonnej lehote sťažnosť podaním doručeným okresnému súdu dňa 27.06.2025, ktorej písomné dôvody doručil okresnému súdu sám dňa 09.07.2025, dňa 12.08.2025 a následne prostredníctvom svojho obhajcu dňa 27.08.2025.

V sťažnostných dôvodoch doručených okresnému súdu dňa 09.07.2025 a dňa 12.08.2025 v podstatnom uviedol, že splnil formálnu aj materiálne podmienky na jeho podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody. Rozhodnutie okresného súdu označil za svojvoľné, arbitrárne, nepreskúmateľné a vnútorne nelogické. Okresný súd rozhodol len na základe jeho trestnej minulosti, čo je v rozpore s judikatúrou Ústavného súdu Slovenskej republiky a zásadami trestného konania. Poukázal na individuálnu a generálnu prevenciu a jej účel a teoretické východiská penológie. Uviedol, že prehodnotil svoj život, že svoje konanie oľutoval a že jeho prvoradým záujmom je v budúcnosti viesť riadny život. Okresný súd vôbec nehodnotil zmeny v jeho rodinnom prostredí, zintenzívnenie vzťahu s rodinnými príslušníkmi, či väčšiu angažovanosť zo strany rodiny. Poukázal na svoj zdravotný stav, ktorý sa vo výkone trestu zhoršuje a skutočnosť, že súd sa vôbec nezaoberal možnosťou probácie. Vôbec nezohľadnil ostatné relevantné okolnosti, napr. vplyv na jeho rodinu, jeho zdravotný stav. Trval na tom, že okresný súd týmto porušil právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia. Hoci je hodnotenie ÚVTOS okrem odpisu registra trestov jediný objektívny dôkaz vykonávaný v tomto type konania, mal za to, že aj vzhľadom na resocializačnú prognózu a riziko recidívy mal okresný súd zvažovať podmienené prepustenie s citlivým použitím obmedzení a povinností v rámci probačného dohľadu. Myslel si, že súd ex offio skúma to, či má zabezpečené bývanie, či má prácu, aby si vytvoril obraz o jeho osobe, súd však založil svoje rozhodnutie len s odkazom na trestnú minulosť. K podmienke vedenia riadneho života

poukázal na judikatúru Ústavného súdu Českej republiky. Ku skutočnosti, že počas prerušenia výkonu trestu mal konzumovať omamné látky uviedol, že mal strašné bolesti, preto užil liečivo od silnej bolesti s názvom Tramal. Žiadal krajský súd, aby sa podrobne vysporiadal s jeho argumentáciou.

Na základe uvedených skutočností navrhol, aby krajský súd zrušil napadnuté uznesenie a vo veci rozhodol sám tak, že ho podmiennečne prepúšťa na slobodu, určí skúšobnú dobu a zároveň mu určí primerané obmedzenia alebo vec vráti súdu prvého stupňa, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

V sťažnostných dôvodoch doručených okresnému súdu prostredníctvom obhajcu odsúdený uviedol, že nesúhlasí so závermi súdu prvého stupňa, keď predsa už v žiadosti o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody uviedol, že „napriek predchádzajúcej trestnej minulosti by chcel zdôrazniť, že v čase podania tejto žiadosti má 37 rokov a dospel do veku, keď si uvedomil aj vzhľadom na svoj zdravotný stav, že už ďalej nechce žiť takýto život. Na spáchanú trestnú činnosť má kritický náhľad a aj vzhľadom na ostatné zlyhanie je presvedčený, že po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody povedie riadny život“ a ďalej pokračoval, že „počas výkonu trestu pochopil, že trestnú činnosť páchal výlučne zo zisťovaných dôvodov, no v skutočnosti ho to vždy „dobešlo“ a rovnako to dopadlo aj poslednýkrát, čo ho len utvrdilo v presvedčení, že takýmto spôsobom života už nechce žiť. S pokorou si priznáva a dovoľí tvrdiť, že po ostatných skúsenostiach v jeho prípade riziko recidívy už nehrozí, z dôvodu, že je znechutený následkami chýb, ktorých sa v živote dopustil a ako rozhodujúce vníma vlastné presvedčenie viesť riadny život. Na uvedenej zmene myslenia a náhľadu na jeho predchádzajúci neusporiadaný život a páchanú trestnú činnosť sa výrazne podpísala aj skutočnosť spočívajúca v jeho ochorení, hraničiaca s jeho životom a smrťou. V takejto situácii je pochopiteľné, že nielen on sám, ale aj v kontakte s blízkymi rodinnými príslušníkmi, najmä matkou, ktorá mu ako posledná ostávala oporou počas predchádzajúcich období striedajúcich jeho pobyt doma s výkonom trestov odňatia slobody, pochopil, že život, aký viedol, už viesť nechce“. Poznamenal, že na základe návrhu riaditeľa ústavu zo dňa 31.01.2025 na prerušenie výkonu trestu odňatia slobody z dôvodu, že ochorel na ťažkú chorobu, ktorej liečbu nebolo možné poskytnúť v podmienkach výkonu trestu, mu bol uznesením okresného súdu zo dňa 31.01.2025, v konaní vedenom pod sp. zn. 7Nt/9/2025, podľa § 412 ods. 1 Trestného poriadku prerušený výkon trestu odňatia slobody na dobu 45 dní, t. j. od 01.02.2025 do 17.03.2025, keď súd mal preukázané, že bol hospitalizovaný v Nemocnici F.D. Roosevelta v Banskej Bystrici už od 17.01.2025. Jeho zdravotný stav ostal aj po ukončení hospitalizácie a návrate do výkonu trestu odňatia slobody z tohto pohľadu mimoriadne vážny a naďalej je v sledovaní ústavného lekára, resp. eskortovaný na kontroly do Nemocnice F.D. Roosevelta v B. Bystrici. Na tomto „precitnutí“ a motivácii má výrazný podiel aj jeho edukácia, na ktorej sa dobrovoľne zúčastňoval v rámci podmienok ústavu na výkon trestu odňatia slobody. Poukázal na hodnotenie odsúdeného, ktoré vypracoval ÚVTOS Banská Bystrica – Kráľová a uviedol, že je treba mať na pamäti, že podľa kriminologických výskumov dochádza k opusteniu kriminálnej dráhy postupne, jedná sa teda o dlhší proces, nie jednorazovú zmenu. Poukázal na nález Ústavného súdu SR zo dňa 28. novembra 2018, sp. zn. II.ÚS 482/18, právny názor vyslovený v uznesení Krajského súdu Trenčín zo dňa 23. apríla 2019, sp. zn. 3Tos/33/2019 - „Trestný zákon vyžaduje preukázanie polepšenia v momente rozhodovania o žiadosti odsúdeného“ a právny názor vyslovený v uznesení Krajského súdu Trenčín zo dňa 11. augusta 2020, sp. zn. 23Nte/5/2014. Trval na tom, že je predpoklad, že po podmiennečnom prepustení nebude pokračovať v trestnej činnosti a bude viesť riadny život limitovaný pokračujúcou liečbou, a to tým skôr, že súd počas plynutia skúšobnej doby bude mať naďalej možnosť dohľadu a kontroly nad jeho správaním a on dostane možnosť po podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody preukázať, že v určenej skúšobnej dobe dokáže viesť riadny život. Pokiaľ súd prvého stupňa opätovne v rámci odôvodnenia uznesenia uviedol, že „bol po nástupe dňa 18.03.2025 pozitívne testovaný na prítomnosť omamných látok“, tak je potrebné uviesť, že test na prítomnosť omamných látok je v podmienkach ústavu len testom indikatívnym bez výpovednej hodnoty o množstve a druhu omamnej látky, pričom kontrolné vyšetrenie na prítomnosť omamných látok z moču alebo krvi odsúdeného sa nerealizovalo, aj keď na tom odsúdený nástojil. Odsúdený sa dňa 18.03.2025 vracal po prerušení výkonu trestu odňatia slobody do ústavu z ústavnej liečby, kde mu boli podávané rôzne lieky obsahujúce aj látky z kategórie omamných látok, teda, ak indikatívna pozitivita testu preukázala prítomnosť omamných látok, tak táto pochádzala z liekov podávaných odsúdenému v nemocnici. Záverom zdôraznil, že je povinnosťou súdu zistiť skutkový stav veci aj v konaní o podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody. Uplatnenie tejto zásady predpokladá vykonanie všetkých do úvahy prichádzajúcich dôkazov, vrátane znaleckého dokazovania, zameraného na náležité zistenie povahy choroby odsúdeného. Je presvedčený o tom, že svojím nekonfliktným správaním a plnením uložených povinností počas výkonu trestu odňatia slobody,

dodržiavaním ustanovení ústavného poriadku a režimu dňa a slušným, bezkonfliktným správaním sa k ostatným odsúdeným, preukázal nápravu a polepšenie.

Na základe uvedeného žiadal, aby krajský súd sťažnosťou napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zrušil a vec vrátil na nové prejednanie a rozhodnutie, alternatívne vo veci rozhodol tak, že zruší uznesenie súdu prvého stupňa a sám podľa § 413 ods. 2 Trestného poriadku rozhodne o jeho podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody.

Podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku, pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Po postupe v zmysle uvedeného ustanovenia krajský súd dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nebola dôvodne podaná, pretože u neho neboli splnené všetky zákonné podmienky vyžadované ust. § 66 ods. 1 Trestného zákona pre jeho podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Podľa § 66 ods. 1 Trestného poriadku, súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a

a) ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody,

b) ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody,

c) ak ide o osobu odsúdenú za zločin, ktorá nebola pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody po výkone polovice uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody; súd zároveň nariadi kontrolu technickými prostriedkami.

Podľa § 66 ods. 2 Trestného zákona, pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení súd prihliadne aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Preskúmaním veci krajský súd zistil, že okresný súd pri dôslednom dodržaní procesného postupu a rešpektovaní práva odsúdeného na obhajobu rozhodol na verejnom zasadnutí v súlade s výsledkami vykonaného dokazovania. Dôkazy správne vyhodnotil jednotlivito aj v ich súhrne a odôvodnenie jeho rozhodnutia zodpovedá všetkým úvahám vyžadovaným ust. § 176 ods. 2 Trestného poriadku. Uviedol, ktoré skutočnosti mal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými skutkovými a právnymi úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov a posudzovaní dokázaných skutočností podľa príslušných ustanovení zákona. Krajský súd preto v podrobnostiach poukazuje na odôvodnenie rozhodnutia okresným súdom, s ktorým sa v plnom rozsahu stotožnil.

Nad rámec uvedeného považuje sťažnostný súd za potrebné doplniť, že na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody je nevyhnutné splnenie formálnych aj materiálnych podmienok vyžadovaných Trestným zákonom.

Zákonom vyžadovanou formálnou podmienkou pre možnosť podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody je vykonanie pomernej časti uloženého trestu odňatia slobody, t. j. vykonanie dvoch tretín uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody v prípade, ak bol odsúdený uznaný za vinného zo spáchania zločinu (§ 66 ods. 1 písm. b) Trestného zákona) a polovice uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody v prípade odsúdenia za prečin (§ 66 ods. 1 písm. a) Trestného zákona) alebo súčtu takýchto trestov (§ 66 ods. 3 Trestného zákona) tak, ako tomu bolo aj v preskúmvanej veci, pretože podmienky na podmiennečné prepustenie sa u každého trestu posudzujú samostatne. Z obsahu spisu je pritom zrejmé, že odsúdený začal vykonávať trest vo výmere 3 roky a osem mesiacov uložený mu rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 2T/45/2022 zo dňa 15.06.2022 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 5To/68/2022 zo

dňa 29.11.2022 dňa 09.12. 2022, so započítaním výkonu väzby v období od 14.04.2022 do 09.12.2022 a s prerušením výkonu trestu od 01.02.2025 do 17.03.2025. Trest uložený rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 5T/47/2022 zo dňa 11.01.2023 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 4To/28/2023 zo dňa 13.04.2023 vo výmere jeden rok mal začať vykonávať dňa 24.09.2026. Odsúdený podal návrh na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody dňa 09.05.2025 po vykonaní viac než dvoch tretín trestu odňatia slobody vo výmere tri roky a osem mesiacov a polovice trestu odňatia slobody vo výmere 1 rok, keď zákonom vyžadovaný súčet pomerných častí uložených trestov odňatia slobody vykonal dňa 08.05.2025, teda formálnu podmienku pre možnosť jeho podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody splnil.

Z hľadiska splnenia materiálnych zákonných podmienok na podmienené prepustenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody sa okresný súd správne zaoberal hodnotením konania odsúdeného pred spáchaním trestného činu, jeho správania vo výkone trestu odňatia slobody a hodnotením existencie reálneho predpokladu, či odsúdený v budúcnosti povedie riadny život a správne prihliadal aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Pokiaľ ide o splnenie materiálnych podmienok na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorými sú jednak preukázanie polepšenia, v rámci ktorého sa hodnotí plnenie povinností a správanie sa odsúdeného v rámci aktuálne vykonávaného trestu odňatia slobody a jednak existencia reálneho predpokladu, že možno od neho očakávať, že v budúcnosti bude viesť riadny život, pričom sa zohľadňujú okolnosti predchádzajúceho života odsúdeného, vrátane jeho skorších odsúdení (R 5/2017) a tiež prostredie, v ktorom sa odsúdený ocitne po podmienenom prepustení, možno po preskúmaní danej veci v zhode s názorom okresného súdu konštatovať, že ich odsúdený splnil len čiastočne. Relevantným pre posúdenie správania sa odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody bol obsah hodnotenia, vypracovaného ústavom na výkon trestu odňatia slobody, ktorý okresný súd zhrnul v odôvodnení svojho uznesenia (str. 2, ods. 2). Ústav odporučil podmienené prepustenie odsúdeného s probačným dohľadom spolu s uložením zákazu požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok. Okresný súd správne prihliadol na resocializačnú prognózu odsúdeného, ktorá je podľa hodnotenia ústavu menej priaznivá so stredným rizikom recidívy trestnej činnosti, skutočnosť, že jeho postoj k spáchanej trestnej činnosti je len čiastočne kritický, hoci deklaruje snahu v budúcnosti viesť život bez páchania trestnej činnosti. Hodnotiac osobu odsúdeného, okresný súd správne prihliadol aj na kriminálnu minulosť odsúdeného, z ktorej je zrejmé, že odsúdený bol doposiaľ 15-krát odsúdený za rôznu trestnú činnosť. Bez významu nie je ani to, že odsúdený začal s páchaním trestnej činnosti už ako mladistvý a v jej páchaní pokračoval prakticky naprieč celým doterajším životom. V minulosti nevyužil dobrodenie zákona a súdu vo forme podmieneného odsúdenia, kedy v skúšobnej dobe nevedol riadny život a nepreukázal, že sa napravil a že dovtedy vykonaný podmienený trest bol postačujúci na jeho prevýchovu a nápravu, teda predošlé odsúdenia a vykonané tresty očividne neboli pre neho dostatočným ponaučením. Odsúdený v čase, keď mal možnosť deklarovat', že sa z predchádzajúcich odsúdení poučil, na túto požiadavku rezignoval a opätovne sa dostal do výkonu trestu odňatia slobody za jeho ďalšiu protiprávnu činnosť. Hoci z hodnotenia odsúdeného ústavom sú evidentné dobré rodinné vzťahy medzi odsúdeným a jeho matkou a kamarátkou, ale aj otcom a súrodencami, krajský súd musí konštatovať, že ani dobré rodinné vzťahy samy osebe nedávajú záruku za ďalšie správanie sa odsúdeného, jeho nápravu a vedenie riadneho život, pretože ho ani doposiaľ žiadnym spôsobom neodradili od páchania trestnej činnosti. Poukaz odsúdeného na jeho zdravotný stav nie je dôvodom na jeho podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ale na prípadné prerušenie výkonu trestu alebo upustenie od jeho výkonu. Okresný súd v prejednávanej veci správne prihliadol aj na povahu spáchanej trestnej činnosti, ako aj na zaradenie odsúdeného do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ktoré zaradenie na výkon trestu svedčí o tom, že v prípade odsúdeného sa vyžaduje prísnejšia forma spôsobu výkonu trestu. Navyac, trest odňatia slobody vykonáva v diferenciačnej skupine „B“, čo rovnako svedčí o potrebe prísnejšieho režimu, ktorý je základom diferencovaného zaobchádzania.

Pokiaľ ide o odsúdeným spochybňované zhodnotenie splnenia podmienok podmieneného prepustenia, keďže argumentoval kladným hodnotením jeho správania počas výkonu trestu odňatia slobody a nedostatočným prihliadnutím okresného súdu na zmenu jeho správania a sociálne a rodinné väzby, krajský súd dodáva, že okresný súd správne skúmal splnenie troch podmienok pre rozhodnutie o návrhu odsúdeného (jedna formálna podmienka a dve materiálne podmienky), pričom pre rozhodnutie o podmienenom prepustení odsúdeného na slobodu je potrebné, aby boli kumulatívne splnené všetky tri podmienky a nepostačuje preto, ak je z pohľadu odsúdeného splnená len niektorá z nich. K sťažnostným

námietkam krajský súd akcentuje, že za žiadnych okolností nemožno zodpovednosť za ľahostajný prístup odsúdeného k dodržiavaniu spoločenských noriem prenášať na konajúci súd. Okresný súd správne zdôraznil, že pre podmienené prepustenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody nepostačuje len kladné hodnotenie ústavu a skutočnosť, že participuje na programe zaobchádzania. Práve kriminálna minulosť a jej zhodnotenie je jednou z podmienok, ktorá nevyhnutne spolupôsobí pri vyhodnocovaní prognózy odsúdeného s ohľadom na jeho potenciálne budúce správanie na slobode, pričom práve v minulosti opakovaný ľahostajný prístup odsúdeného k dodržiavaniu noriem spoločenského správania nedáva ani v súčasnej dobe záruku, že odsúdený sa práve aktuálne vykonávaným trestom polepšil a že je možné od neho očakávať, že povedie riadny život.

Zhodnotiac uvedené je aj podľa zistení krajského súdu u odsúdeného ďalší výkon trestu odňatia slobody potrebný, a to predovšetkým z dôvodu, aby bol naplnený reálny predpoklad, že v budúcnosti povedie riadny život. S ohľadom na menej priaznivú resocializačnú prognózu odsúdeného a stredné riziko recidívy jeho trestnej činnosti preto aj krajský súd konštatuje, že práve predčasným ukončením výchovného pôsobenia uloženého trestu a participácie odsúdeného na programe zaobchádzania podmieneným prepustením odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody by nebolo možné dosiahnuť v celosti účel uloženého trestu tak, aby bol odsúdený pripravený na riadne vedenie života na slobode. Odsúdený z hľadiska doposiaľ dosiahnutého stupňa jeho nápravy, len čiastočne kritického postoja k jeho trestnej činnosti a deklarovaných dôvodov na vedenie riadneho života nepresvedčil súd, že sa už zbavil svojich záporných vlastností a sklonov, ktoré ho viedli k páchaniu trestnej činnosti a že v budúcnosti možno reálne očakávať, že povedie riadny život.

Neuniklo pozornosti krajského súdu, že okresný súd sa v odôvodnení uznesenia výslovne nevyjadril k splneniu formálnej podmienky podmieneného prepustenia. Krajský súd však túto procesnú chybu nepovažoval za natoľko závažnú, aby bolo potrebné uznesenie okresného súdu zrušiť. Zo samotného obsahu rozhodnutia a z jeho celkového odôvodnenia bolo totiž možné dostatočne zreteľne vyvodiť, že okresný súd pri posudzovaní návrhu implicitne vychádzal z názoru, že formálna podmienka bola splnená a dôvod zamietnutia návrhu spočíval v nenaplnení materiálnych predpokladov podmieneného prepustenia. Skutkové zistenia týkajúce sa splnenia formálnej podmienky pre možnosť podmieneného prepustenia odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody krajský súd vyššie v texte tohto uznesenia doplnil.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

S poukazom na uvedené skutočnosti senát Krajského súdu v Banskej Bystrici sťažnosť odsúdeného v súlade s citovaním ustanovením ako nedôvodnú zamietol pomerom hlasov 3 : 0 (§ 163 ods. 4 Trestného poriadku v spojení s § 180 Trestného poriadku).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.